

posestvu Ugolku pri iztoku jezera Čudskega. Slučevskij je bil pred vsem lirik krasne oblike, visokega poleta; njegovi verzi so bili lepo doneči in zmirom filozofičnega značaja. Slučevskij je veliko potoval in je študiral modroslovje na prvih evropskih univerzah. Le-ta filozofična izobrazba in zreli svetovni nazor sta odsevala iz njegove lirike ravno tako, kakor iz njegovih potopisnih in zgodovinskih sličic. Rodil se je v Petrogradu (26. julija 1837) in je kot mlad častnik začel pisati in tiskati pesmi izvirne in prevedene. V šestdesetih letih, ko je vodil rusko kritiko fanatik realizma dr. I. Pisarev, je izdal Slučevskij, braneč Puškina in njegove posnemavce, proti Pisarevu knjigo „Javljenja ruskoj žizni pod kritikoj estetiki“; a v boju s „pisarevskimi idejami“ je podlegel. Posledica tega je bila, da je kot pesnik za nekaj časa umolknil. Šele v osemdesetih letih je začel zopet pisati verze po dolgih potovanjih in študijah. Pri ruskem dvoru je Slučevskij zavzemal odlično mesto. V njegovi hiši so se zbirali mladi pesniki in pisatelji k rednim pogovorom o književnosti, pri katerih je pred nekoliko leti vzniknil poseben list („Slovo“) za poezijo in književno parodijo.

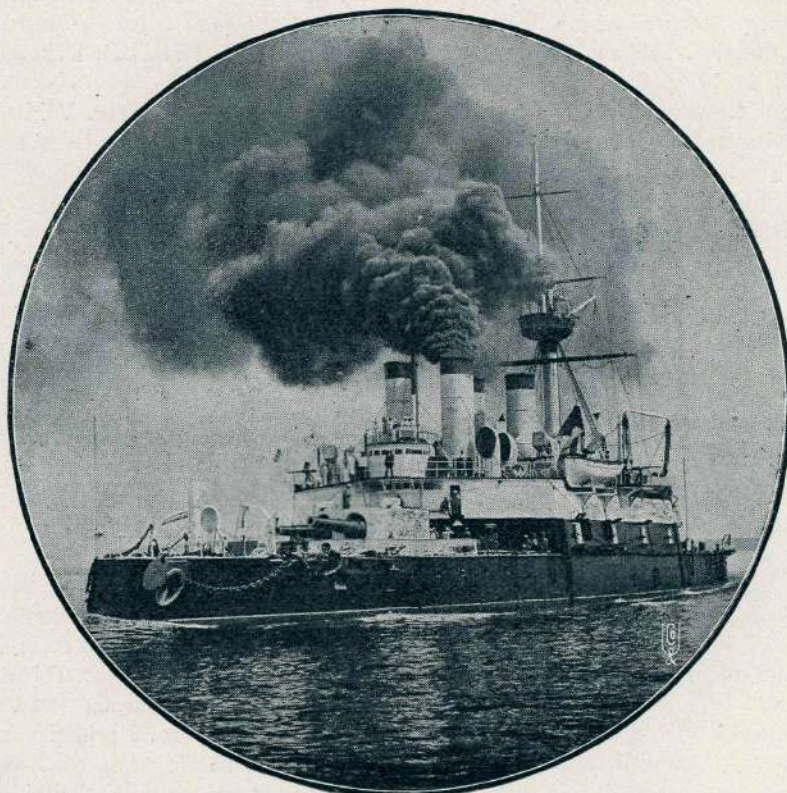
Fr. Št.

☉

Lafcadio Hearn (Yakumo Koizumi). 23. septembra 1904. je v Tokiju umrl Lafcadio Hearn, profesor angleškega slovstva na tokijski univerzi. Japonci ga šteli med svoje najboljše pesnike in pisatelje,

četudi je Hearn večji del svojih spisov spisal v angleškem jeziku. Hearn, nad katerega čudnim imenom so mnogi majali z glavo, se je porodil l. 1850. na jonskem otoku Levkos. Njegov oče je bil Irec, mati Grkinja. Posebne vzgoje ni imel, ampak je bil v tem oziru dosti zanemarjen in samo po svoji vztrajnosti in marljivosti se je izobrazil. Ko je bil 17 let star, je prišel v ameriške Zedinjene države. Tu se je učil tiskarskega rokodelstva, pozneje je postal časnikar, in v kratkem si je pridobil s svojim krasnim zlogom ugled in spoštovanje med najširjimi sloji bravcev. V 40. letu (l. 1890.) se je podal na Japonsko, kjer se je trajno naselil, in tekom časa je postal popoln Japonec. Sprejel je tudi japonsko ime Yakumo Koizumi in se je oženil s plemenito Japonko. L. 1896. je postal profesor angleškega slovstva na tokijski univerzi. Hearn se je vglobil v dušo mislečega Japonca, kakor dozda noben Evropec ter je imel posebno zmožnost, da je znal vse, kar je tu proučil, evropskim in ameriškim narodom razložiti na lahek in razumljiv način. Zavaljo tega so njegova dela o japonski književnosti, veri, modroslovju, narodopisu zelo dragocena. „Yakumo Koizumi“ — piše „Mercure de France“ — „je odkril Evropi in Ameriki tisoče neznanih pogledov v deželo, ki ga je posinovila“. Njegova najbolj znana dela so: „Glimpses of Unfamiliar Japon“, „Out of the East“, „Some Chinese Ghosts“, „Ghostly Japan“, „Kotto, being Japanese Curious“ (glej „Dom in Svet“ iz l. 1903, str. 570.)

Fr. Št.

„Navarin“, vojna ladja baltiškega brodovja.